

Ne-așteaptă lumea noastră

Nicu Hăloiu

Ne-așteaptă lumea noastră

...

Nu iubita mea, nu este lumea noastră,
Închisoarea asta în care-am coborât,
Lumea-aceea veche, de care ne-am pierdut
Pe amândoi ne-așteaptă, caldă și albastră!

...

Nu-ți aduci aminte, de-acele vremuri blânde,
Când ne priveam adesea parcă trăind un vis,
De-abia ce coborâsem atunci, de pe Tanis,
Iar dragostea din noi, nu ne-o puteam ascunde?

...

Asta nu-i lumea noastră, nici n-ar putea să fie,
Asta-i o lume moartă, unde sunt morți cu toții,
De când suntem aici, parcă vorbim cu morții,
Noi am venit iubito, de pe-o planetă vie!

...

Acum, de lumea noastră îmi este tare dor,
Dar vom ajunge-acolo odată și odată,
Vom părăsi iubito, această lume moartă
Să-mi fi din nou regină, frumoasă Asinor!

...

Și-n lumea asta noi putem vorbi cu norii
Și-n lumea asta ție norii-ți pictează cerul,
Dar Tanis ne-așteaptă să-i retrăim misterul
Și să ne poarte-n zbor pe-ntinderile mării!

...

Iubito-n lumea noastră ești floarea din livezi,
Ești vântul ce adie cu sunet de vioară,
Tu ești în lumea noastră eterna primăvară,
Pe care-o văd aici, în ochii tăi cei verzi!

...

Iubito lumea asta ne-a despărțit odată
Ce tare ne-a durut această despărțire,
Dar am purtat cu mine dulcea ta privire,
Pe unde am umblat în lumea asta moartă!

...

Ne-așteaptă lumea noastră, tainicul nostru vis,
Pe amândoi ne-mbrace cu haine de lumină,
Eu fi-voi gândul tău iar tu-mi vei fi regină,
Asinor, ne-așteaptă veșnicia pe Tanis!